

Stanovisko projektu Kecejme do toho – strukturovaný dialog mládeže

Téma: Podpora mladých rodin

Účastníci projektu se shodli na následujících bodech:

- Situace mladých a nových rodin není jednoduchá a mladý člověk necítí v tomto bodě nijak zvláštní podporu ze strany státu. Přitom podle příruček občanské výchovy (pokud vůbec), ale i podle státních dokumentů jako Koncepce rodinné politiky, má být rodina základní jednotkou státu. Takovému soudu se pak logicky účastníci projektu brání, neboť odvolávat se na rodinu jako na svůj základ vnímají jako populistické a bohužel zastaralé. Stát nemůže považovat rodinu za svou základní jednotku a jen ji využívat, dokud nefunguje i zpětná podpora. Z pohledu účastníků projektu je naprosto zřetelné, že občan platící daně je v současnosti základní jednotkou státu. Chování státu by se v této oblasti mělo změnit, aby podporovalo vyšší principy lidského soužití, nejen materiální zisky jednotlivců.
- Účastníci se dále shodli, že schéma podpor státu pro mladé rodiny je nepřehledné, neustále se mění a je do značné míry omezující. Bohužel byl zrušen institut společného zdanění manželů, porodné se neustále snižuje a je poskytováno jen rodinám, které se de facto pohybují na hranici chudoby atd. Z toho důvodu většina mladých není vnějšími podmínkami společnosti motivována vstupovat např. do manželských svazků či plánovat rodičovství, neboť se z jejich pohledu jedná o ztížení vlastní životní situace, kdy se mladý člověk snaží postavit sám na nohy, zajistit si vlastní bydlení apod. V případě bydlení je např. možnost půjčky pro lidi do 36 let ve výši 300 000Kč spíše symbolická, než-li by naplňovala svůj účel. Jistá zvýhodnění by měla platit pro všechny mladé a začínající rodiny, které o to projeví zájem.
- V systému sociálních a dalších podpor by mělo dojít k vyrovnání tak, aby je mohla využívat v případě nutnosti a zájmu i širší střední třída v omezené době. Mělo by být zabráněno jejich dlouhodobému zneužívání některými jedinci a podpora státu by měla sloužit jako motivace a pomoc v nouzi všem občanům, pokud zrovna potřebují. Nemělo by se stávat, aby dávky na dítě apod. byly vypláceny na základě rok starých výměrů platů rodičů, když reálné situace jsou již dávno odlišné. Mělo by se vycházet z aktuální situace, po prošetření např. sociálním pracovníkem obce – samozřejmě za souhlasu rodiny, pokud má o dávky zájem. Státní půjčky a sociální dávky by měly být vypláceny způsobem motivujícím k finančnímu osamostatnění rodiny od státu.
- Alarmujícím faktorem je také nedostatek informací mezi mladými lidmi o rodině jako instituci, o možnostech, které se rodině nabízí, i o funkcích, které by měla rodina plnit. Školský systém v tomto ohledu naprosto zaostal a nepomáhá mladým lidem se ve své životní situaci zorientovat. Rodinná výchova se vyučuje velmi zřídka a když, tak velmi často opomíjí běžné věci jako např. péči o dítě, funkce rodiny, rodinné problémy apod.

- Práce a zajištění příjmu rodiny je jedním z nutných předpokladů fungující rodiny. V tomto ohledu se můžeme odvolat na výstupy u tématu zaměstnanost a zaměstnavatelnost mladých v rámci projektu Kecejme do toho. Rodinná a pracovní agenda poté do značné míry spolu souvisí a obor sociální věcí by měl být zastřešujícím pro obě životní potřeby. V ideálním případě by informace týkající se zaměstnání, přístupu k němu, přípravy, ale i rodinné poradenství mělo být dostupné na jednom místě, kde mladému člověku odborníci jsou schopní poradit, jak se k daným životním výzvám postavit. Tyto informace by měly být získávány co nejpřehlednějším způsobem.
- Samozřejmě existují rodiny, kde je výchova k rodinnému životu velmi dobře zvládnutá, nicméně obecně se dle účastníků jedná spíše o menší část populace a proto se z výše zmíněných agend stává celospolečenský problém, který by měl být státem aktivně řešen a neopouštěván stranou, jak je tomu doposud. Rodinná politika a výchova na školách by měla přispět ke zlepšení vnímání rodiny, ale i motivovat k jejímu udržování se všemi těžkostmi, které logicky takové soužití přináší.